

هل العدد لا يقول يسحقه بالحزن بل

يظهره من ضربته بدليل السبعينية؟

إشعيا 53 : 10

Holy_bible_1

1 February 2020

الشبهة

العدد الذي يقول اما الرب فسر بأن يسحقه من الحزن خطأ والدليل النص السبعيني يقول يتطهر بالحزن

بمعنى يظهره من ضربته

بل كيف يسر بان الرب يسر بان يسحق خادمه؟

الرد

النص الصحيح هو النص العبري التقليدي وهو مثبت بأدلة كثيرة ولكن السبعينية كالعادة فسرت التعبير بما يناسب فكر المترجم.

فالنص العبري يقول

(Hebrew OT) ויהוה חפץ **דכאו** החלי אמ־תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח:

أَمَّا الرَّبُّ فَسَرَّ بِأَنْ يَسْحَقَهُ بِالْحَزَنِ. إِنْ جَعَلَ نَفْسَهُ ذَبِيحَةً إِيَّامٍ يَرَى نَسْلاً تَطُولُ أَيَّامُهُ، وَمَسَرَّةُ الرَّبِّ بِيَدِهِ تَنْجُحُ.

Isa 53:10 ויהוה **חפץ** H3068 the LORD **דכאו** H2654 Yet it pleased H1792 to

bruise **החלי** H7760 when **תשים** H518 him; he hath put to grief: **אם** H2470

thou shalt make **אשם** H817 an offering for sin, **נפשו** H5315 his soul

יראה **זרע** H7200 he shall see **יאריך** H2233 seed, **זרע** H748 he shall prolong

ימים **וחפץ** H3117 days, **יהוה** H2656 and the pleasure **יהוה** H3068 of the LORD

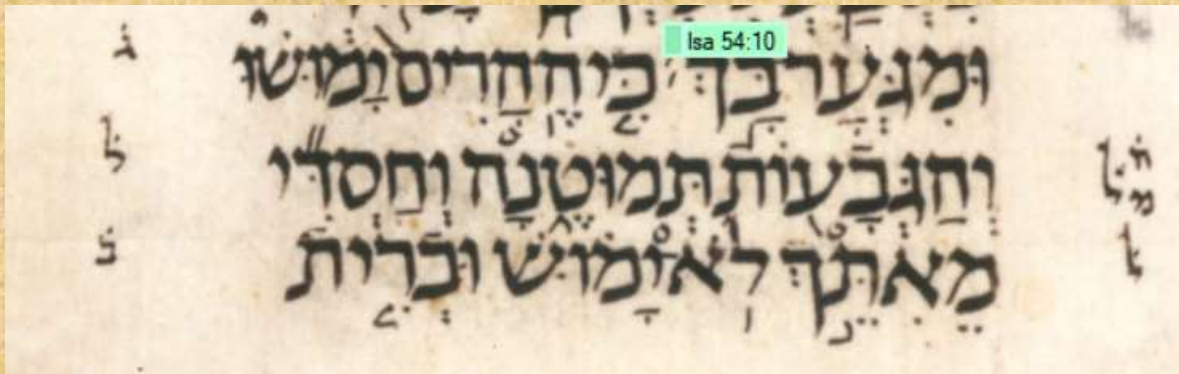
in his hand. **יצלח**: H3027 shall prosper: **יצלח** H6743

والنص العبري هو المثبت بالمخطوطات

لنجراد

Isa 53:10 ויהיה חפץ דכאו החלי אמתשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהיה

בידו יצלה:

وأيضا مخطوطة حلب

Isa 53:10 ויהיה חפץ דכאו החלי אמתשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהיה

בידו יצלה:

פראו וטמא ונבולות
איש איש מצאקת
והועה לזכמטר פעם
מגע נבולות לא תשכח
אבו חלוט הוא נשא
ופכאניו סבלס נאנח
השכחוננו עמסו אלהים
ומאנו והוא מחדל
מפשיעו מרכאמ עענע
מיסר שולמו גלור
וכסרתו טראלט מלנו
כנאות עעו איש לירכו
פמנו ויהיה הפע עבוא
ען כלע נגשו והוא כענד
ולא פתחין בשול לטח
יכל וכחל לפע גנות
נאלמחול אופתה פיר
מערומפפט לקח
ואתדוח כיושו חחכו
נעל מארץ חיים מפפע
עמי נעלמו ויתו את
רשעם קסו ואת עשור
כמתו על לא חמס לא
עשור לא מרמה כפון
ויהיה חפן רכאו החל
אסתשום איש נפשו
יהיה ורע נאריה ומס
וחפן ויהיה כגור רצח

מעל נפשו וירא אדושמע
בר עטור גדו קערוק
עבד לבוס ועענס הוא
יסבל לבו אהל קל סמס
ואת עעמיוס יחלק קשול
תחת אשר היעה למות
נפשו ואתפשו עס נמנו
והוא חטא לבוס נשא
ולפשו עס נפגע
רע ענה לא יד הפע
רעו ועל לא סלה פי
רמס כעו שוממה מבנ
כעלה אכר ויהיה חרומ
מקום את דך וירי אעת
משכנו תירכטו אר חחמ
הארמ מיתחך ויתחך
חוקי כונמיו ושמאל
תפרעו ורע ערוס וירש
ושקום נשמות וישו
ארקוריא כולא תבוט
ואל תבל מו לא תפוח
כו כשת עלובך תשכח
וחדת אל מעותך לא
תסחי עדימ כעלך עשך
ותיה עבאות שמו ונאל
קרו שישראל אר חיל
הארץ יקראי ככאש

שובה וצנועת רוח
קדשך ותהיה אשת קדש
כי תמאס אמר אלהיך
ברגעטו שקתך
וכחסיס גדלים אקבו
בשצף קצוה הסמרת
פע רגעמך ויכחסר
עלם רחמתך אמר
נאלה ויהוה
כי מינו ואת לו
אשר נשבעתן מעבר
מינו עד על הארץ
נשבעתן מקדש עלך
ונגע רבך כי תהיה
נפשו והגב עת תמוטעו
וחסרו מאתך לא נמיש
וכרותש לזכו לא תמוט
אמר מרחק יהוה
ענה סערה לא
טמה הנה אנו מרביץ
כפיה אכנה ויסד תך
כפירום ושמי כלי
טמישתך ושעך לאנו
אכח וכל גולך לאנו
חפוי כלבנו למדי ויהו
ורב שום פער בערה
תסנע לחקי מעשך כי
לא תכראו ממחנה כי

בל أيضا هو مثبت من مخطوطات قمران قبل الميلاد

مثلا مخطوطة 1Q Isaiah a

17 10 ויהוה חפץ דכאו ויחללהו

18 אם תשים אשם נפשו יראה זרע ויארך ימים וחפץ יהוה

19 בידו יצלה

للأسف الجزء من العدد مفقود في مخطوطة 1Q Isaiah b

ولكن أيضا مثبت في مخطوطة 4Q58 Isaiah d

18 10 ויהוה חפץ

19 [ד]כאו החלי אם תשם אשם נפשו [י]ראה זרע והאריך ימים וחפץ יהוה בידו

20 יצלה

وأيضاً الترجمات القديمة اتبعت النص العبري وتشهد على أصالته

اما السبعينية فهي فقط كعادتها فسرت هذا الجزء

فالسبعينية لان المترجم من الشيوخ السبعين يعرف ان الأمم لا يفهموا كلام هذه النبوة فلن يفهم اممي

كيف الرب يسر بان يسحق بالحزن المسيح.

فكتبت اما الرب فقد سر بان يظهره من ضربته

Isa 53:10 καὶ κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἐὰν δώτε περὶ

ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄσεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται κύριος

ἀφελεῖν

Isa 53:10 And **G2532** the lord **G2962** willed **G1014** to cleanse **G2511** him **G1473**
of the **G3588** beating. **G4127** If **G1437** you should offer **G1325** for **G4012** a sin
offering **G266** the thing **G3588** for your life, **G5590** **G1473** he shall see **G3708**
[2seed **G4690** 1a long-lived]. **G3112.1**

(Brenton) The Lord also is pleased to purge him from his stroke. If ye can give
an offering for sin, your soul shall see a long-lived seed:

ولكن رغم ان هذا تفسير خاطئ جدا للعدد ولكن لا تزال السبعينية تؤكد ان الكلام عن شخص وهو المتالم

وأیضا ترجوم یونانان اتبع السبعينية في فكرها

رغم ان النص العبري بوضوح يتكلم عن بان الرب سر بان يسحقه بالحزن وهو ما يطابق عدد 4 و 5

4 لِكِنَّ أَحْزَانَنَا حَمَلَهَا، وَأَوْجَاعَنَا تَحَمَّلَهَا. وَنَحْنُ حَسِبْنَاهُ مُصَابًا مَضْرُوبًا مِنَ اللَّهِ وَمَذْلُولًا .

5 وَهُوَ مَجْرُوحٌ لِأَجْلِ مَعْاصِينَا، مَسْحُوقٌ لِأَجْلِ آثَامِنَا. تَأْدِيبٌ سَلَامِنَا عَلَيْهِ، وَبِخْبَرِهِ شَفِينًا .

وتعني ان الرب المتجسد هو بجوهره هو الله وبقنومه هو الابن من نفس الذات الإلهي هو سر بان
يخلص البشر بان يسحق جسد اقنوم الابن لخلص البشرية وهذا يفرح الرب. وقطعا فالرب لم يكن مسرورا
بعذاب ابنه بل هو مسرور بالنتيجة وهي رجوع أولاده إلى حضنه، فهل هناك حب أعظم من هذا. فيقول
جَعَلَ نَفْسَهُ ذَبِيحَةً إِيَّاهُ أَي فالمسيح لم يتألم جسديًا فقط بل نفسيًا بالأكثر لحمله خطايا العالم ومن خيانة
الكل له. ومن الشر الذي في البشر،

وهذه نبوة عن قيامة المسيح من الاموات فهو

يسحق في الام الصلب

ويقدم نفسه ذبيحه اثم

وبعد ان يقدم نفسه ذبيحه مقبولة يقوم من الاموات ويبدأ التبني للمؤمنين به بقبولهم فداؤه

وايام التي يستمر فيها قبول المؤمنين تطول

وينجح التبشير به وبقيادته وإرشاده

فلا يوجد خطأ في العدد وفهمنا سبب التفسير الغير دقيق للسبعينية

والمجد لله دائما